

Het gebroken Manuscript

Het gebroken manuscript

A.B. Kramer

Schrijver: A.B. Kramer
Coverontwerp: A.B. Kramer
ISBN: 9789465314457
© <A.B.Kramer > 2025

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	Alain
Hoofdstuk 2	Liora
Hoofdstuk 3	Liora
Hoofdstuk 4	Alain
Hoofdstuk 5	Liora
Hoofdstuk 6	Alain
Hoofdstuk 7	Liora
Hoofdstuk 8	Alain
Hoofdstuk 9	Liora
Hoofdstuk 10	Alain
Hoofdstuk 11	Liora
Hoofdstuk 12	Alain
Hoofdstuk 13	Liora
Hoofdstuk 14	Alain
Hoofdstuk 15	Liora
Hoofdstuk 16	Samen
Hoofdstuk 17	Alain
Hoofdstuk 18	Liora
Hoofdstuk 19	Alain
Hoofdstuk 20	Samen

Epiloog	Alain
---------	-------

Hardcover Special Bonus hoofdstukken

Een bericht van Liora

Nawoord

Teaser De meiden van Marble

Hoofdstuk 1 – Alain

De klok boven de vergadertafel wees bijna middernacht aan, maar de stapel dossiers voor me leek daar geen boodschap aan te hebben. New York sliep nooit, maar soms had ik het gevoel dat ik harder werkte dan de stad zelf. Het scherm van mijn laptop was gevuld met contractclausules en mails vol dreigende taal. De zaak van Richard Harris tegen Isabella—een strijd die net zo goed over macht als over recht ging—had zich als klamme zomerhitte in mijn kantoor genesteld en weigerde te wijken.

Ik wreef met mijn duim over de rand van mijn horloge en ademde diep uit. Voor veel advocaten was dit het hoogtepunt van hun carrière: prestige, spanning, de belofte van nog grotere naam en faam. Voor mij voelde het anders. Elke zaak die ik aannam droeg ik als een last mee. Niet alleen een dossier, maar iemands vertrouwen. Iemands toekomst. In dit geval zelfs iemands familie-eer.

De lucht in het kantoor hing zwaar en muf, alsof zelfs de airco te moe was om zijn werk nog te doen. Buiten glinsterden de lichten van Fifth Avenue als een eindeloos neonlint, maar binnen hoorde ik enkel het gezoem van elektriciteit en het ritmische krassen van mijn pen.

Ik had kunnen stoppen. Mijn medewerkers hadden me meermaals geappt met de vraag of ik eindelijk naar huis zou gaan. Maar de firma droeg mijn naam. Dat betekende dat het werk pas af was als ik er vrede mee had.

Toch... onder die stilte schuilde iets anders. Een leegte die steeds vaker in mijn ribbenkast klopte, alsof de muren van glas en staal me uitdaagden met dezelfde vraag: *is dit het?*
Een kantoor vol overwinningen, maar leeg zodra het licht uitging.

Ik sloot mijn ogen voor een moment en liet mijn hand over mijn gezicht glijden. Morgen wachtte hetzelfde ritme: overleg met Richard, nieuwe besprekingen, nog meer documenten die niemand buiten de rechtszaal ooit zou lezen. Mijn leven, in strakke lijnen getekend: voorspelbaar, gecontroleerd.